

ZAKLADATEL A EMERITNÍ PRINCIPÁL **Milan Hein**
PROVOZNÍ ŘEDITEL A JEDNATEL **Martin Šimek**
UMĚLECKÝ ŘEDITEL **Pavel Ondruch**
PRODUKCE **Anna Krejčová**
PR **Marek Podlaha**

SPOLUPRACOVNÍCI DIVADLA

Kateřina Šimková, Marie Krbová, Richard Fahrner, Jakub Elstner, Jakub Nový, Tomáš Dvořan, Lukáš Horník, Jan Doskočil, Vít Drozda, Ondřej Sýkora, Denisa Reitingerová, Hana Polívková, Antonie Hlavicová, Iveta Pažoutová, Václav Bláha, Bohumil Kubeša, Vojtěch Dušek, Petr Holata a Gabriela Falcová

Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1
Letní scéna Divadla Ungelt, Nový Svět,
Praha 1 – Hradčany
www.divadlounge.cz

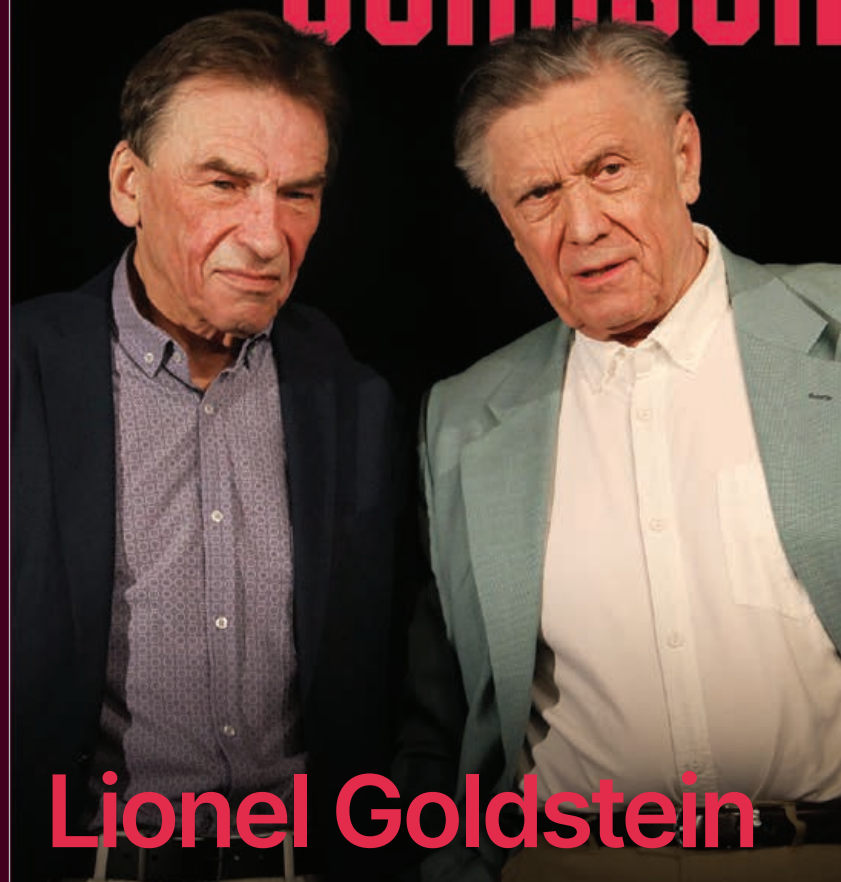
VYDALO DIVADLO UNGELT S.R.O.
Nový Svět 78/5, Praha 1 – Hradčany
září 2025 / Sezóna 2025-2026
PROGRAM PŘIPRAVIL Pavel Ondruch
FOTO Marie Krbová
GRAFICKÁ ÚPRAVA Marcel Brna

SLEDUJTE NÁS NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

PAN HALPERN A PAN JOHNSON

Lionel Goldstein

**DIVADLO
UNGELT**

**Petr Kostka
František Němec**

Pan Halpern a pan Johnson

PŘEKLAD
Pavel Dominik

REŽIE
Ladislav Smoček

SCÉNA A KOSTÝMY
Alena Schäferová

ASISTENTKA REŽIE
Marie Krbová

ZVUK A SVĚTLA
Jakub Elstner, Jakub Nový, Richard Fahrner

GARDEROBA A REKVIZITY
Hana Polívková, Denisa Reitingarová, Antonie Hlavicová

AUTOR

Lionel Goldstein

HRAJÍ
**Pan Halpern
Pan Johnson**

**Petr Kostka
František Němec**

Česká premiéra 28. února 2014 v Divadle Ungelt.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu zastupuje:
Aura-Pont s.r.o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

Květiny dodává firma Metamorphosis

Metamorphosis

NADACE ČEZ

HLAVNÍ PARTNEŘI
**manželé
Zuzana a Martin Molnárovi**

**Klub přátel
Divadla Ungelt, z. s.**

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Dvojka
Český rozhlas

Prima
NEWS

i60.cz
Takže poradit není jenom pro mladé

Instinkt

BEAT
RADIO
Classic Rock

Country
RADIO

Kiss
Radio
...be happy!

Signál
radio

LIONEL GOLDSTEIN

Někdy pro vznik proslulého dramatu stačí málo – nemusíte být ani zavedeným autorem, nemusíte mít vzdělání, ba ani jakékoli větší zkušenosti s divadlem. Prostě jen intuitivně ucítíte téma, které vás hlodá tak dlouho, dokud si samo nenalezne cestu na papír. Pokud mluvíme o technice psaní britského všemůla či, jak sám o sobě někdy říká, renesančního dělníka, Lionela Goldsteina (1935), intuitivnost bude nejpoužívanějším a nejvýstižnějším adjektivem. Když mu totiž bylo dvacet pět let, pronesl jeho účetní, jen tak mezi řečí, větu, která se mladíkovi zaryla hluboko pod kůži: „Byl jsem s jednou židovskou dámou. Občas za mnou přijede do města a zajdeme si společně na oběd.“ Zvláštní na tom není ani tak to, že se židovská dívka občas tajně stýkala s nežidovským účetním, ale to, že tento účetní byl ženatý, a podle všeho šťastně.

Z tohoto tajemství se stalo tak obsesivní téma, že si nešťastný Goldstein ještě dvacet let poté stále pamatoval přesné pokývnutí hlavy účetního v okamžiku pronášení těchto důvěrných vět. „Slova, která ke mně pronesl byla plná přátelství a intimity,“ vzpomíná. „A já si dodnes pamatuji tu bolest v jeho tváři.“ Zdá se, že právě tyto osudné a přitom nenápadně působící dvě věty udělaly z Goldsteina dramatika – donutily ho totiž napsat svou nejlepší a nejúspěšnější hru. Než ale hra *Pan Halpern a pan Johnson* dostala konkrétní kontury, uběhlo přes dvacet let. A není se čemu divit – napsat scénář či drama bylo to poslední, co by „děláníka“

Goldsteina napadlo. Pracoval jako starožitník, taxikář, opravář hracích automatů, elektrikář či také realitní agent. Ve svém životě vystřídal tolik profesí, kolik jen mohl a jistá neukotvenost a věčná přelétavost je pro něj charakteristická, ačkoli to v jeho tvorbě cítíme jen jemně – například důsledně rozvíjeným tématem osobní svobody. Často s lehkým pousmáním prohlašuje, že byl v mládí naprosto bez cílů. „Neměl jsem ponětí, kdo jsem, a co chci být a nechal jsem se proto tak nějak unášet...“ A osud ho nečekaně unesl tak daleko, že do své sbírky profesí zařadil i scénáristu, dramatika, romanopisce a autora televizních cyklů jako například *Crown Court* (1972) nebo *Howard's Way* (1985). Kde pramení tato nespoutaná povaha?

Lionel Goldstein se narodil v Londýně 22. srpna 1935. Prvních šest let školní výuky kvůli druhé světové válce zmeškal, neboť byl evakuován. Na své přerušené vzdělání už posléze těžko navazoval. V patnácti letech odešel ze školy úplně a začal pracovat v otcově kožešnictví. Vyrůstal ve Stamford Hill, což je čtvrt proslulá největší koncentrací židů zvaných Charedim v Evropě. Žije jich tam přes 30 000.

Charedim označuje příslušníky nejkonzervativnějšího směru ortodoxního judaismu. Když vezmeme v potaz, že slovo „charedim“ je odvozeno od slova „charada“ (strach, třes, bázeň), nemůžeme se moc divit, že Goldstein velice brzy utekl z domova k obchodnímu námořnictvu. Coby vrchní kadeřník a holič britských námořníků se dostal do Toronta, kde na nějakou dobu zakotvil. Tam střídavě pracoval jako dámský kadeřník, provozovatel hracích automatů, prodavač antikvárního zboží, stavař nebo skladník. Ultraortodoxní židovská výchova ho ale ovlivnila na celý život. V kontextu této zkušenosti je najednou i Halpernova a potažmo Johnsonova víra velmi zásadní motiv. Do tematického popředí hry tak ostře vystupuje odvěký dialog judaismu a křesťanství plný sporů a zároveň plný pochopení. Protiklady to jsou zdánlivě neslučitelné (stejně jako charaktery titulních postav), ale právě v jejich sloučení a vzájemné komunikaci nalézáme cestu k porozumění. A stejně jako židovsko-křesťanská tradice položila spolu s antickou kulturou základy naší současné civilizaci, tak vztah Halperna a Johnsona dal základ plnohodnotně prožívanému a harmonickému životu obou dvou. Právě v tvořivém sporu je budoucnost, v hádce pramení láska.

Goldstein říká, že s psaním začal velmi pozdě. Není to tak úplně pravda. Nikdy sice neabsolvoval žádné školení ani vysokou školu, ale už v devatenácti letech skrýval v šuplíku několik povídek. Zanedlouho dokonce napsal čtyři romány. Jeden z nich (*The Man Before Yesterday*) vyšel v roce 1991. Psal ale pouze pro potěšení, a i když mu psaní v pozdějším věku začalo vydělávat, nikdy ho nebral jako zaměstnání, nýbrž jako poslání. Považoval se za médium. Nevymýšlel, nekonstruoval, psal, co mu srdce či chcete-li Bůh, řekl. V rovině zábavy a občasného odreagování by jeho tvorba zůstala, nebýt souseda a kamaráda Roberta Kittse. Bývalý producent a režisér televizní stanice BBC přinutil Goldsteina, aby skici svých románů prezentoval kolegům z BBC. Goldstein proto napsal zhruba deset stran ukázkového scénáře a předal jej televizním pracovníkům. Posléze ho Kitts navštívil u něj doma a vyslovil tam další nezapomenutelnou větu Goldsteinova života: „Je mi jasné, že jsi amatér, ale najímám tě!“ Výsledkem byla jeho první televizní hra na motivy vlastního románu *The Executioner (Kat)* uvedená v rámci slavné dramatické televizní série vysílané mezi lety 1970–1984 *Play for Today*. V jednom mžiku se tak ocitl v prominentní společnosti Johna Osborna, Davida Harea či Davida Storeya. Psal se rok 1980 a Goldsteinova kariéra profesionálního spisovatele započala. O dva roky později napsal pro televizi své opus magnum: *Pana Halperna a pana Johnsona*.

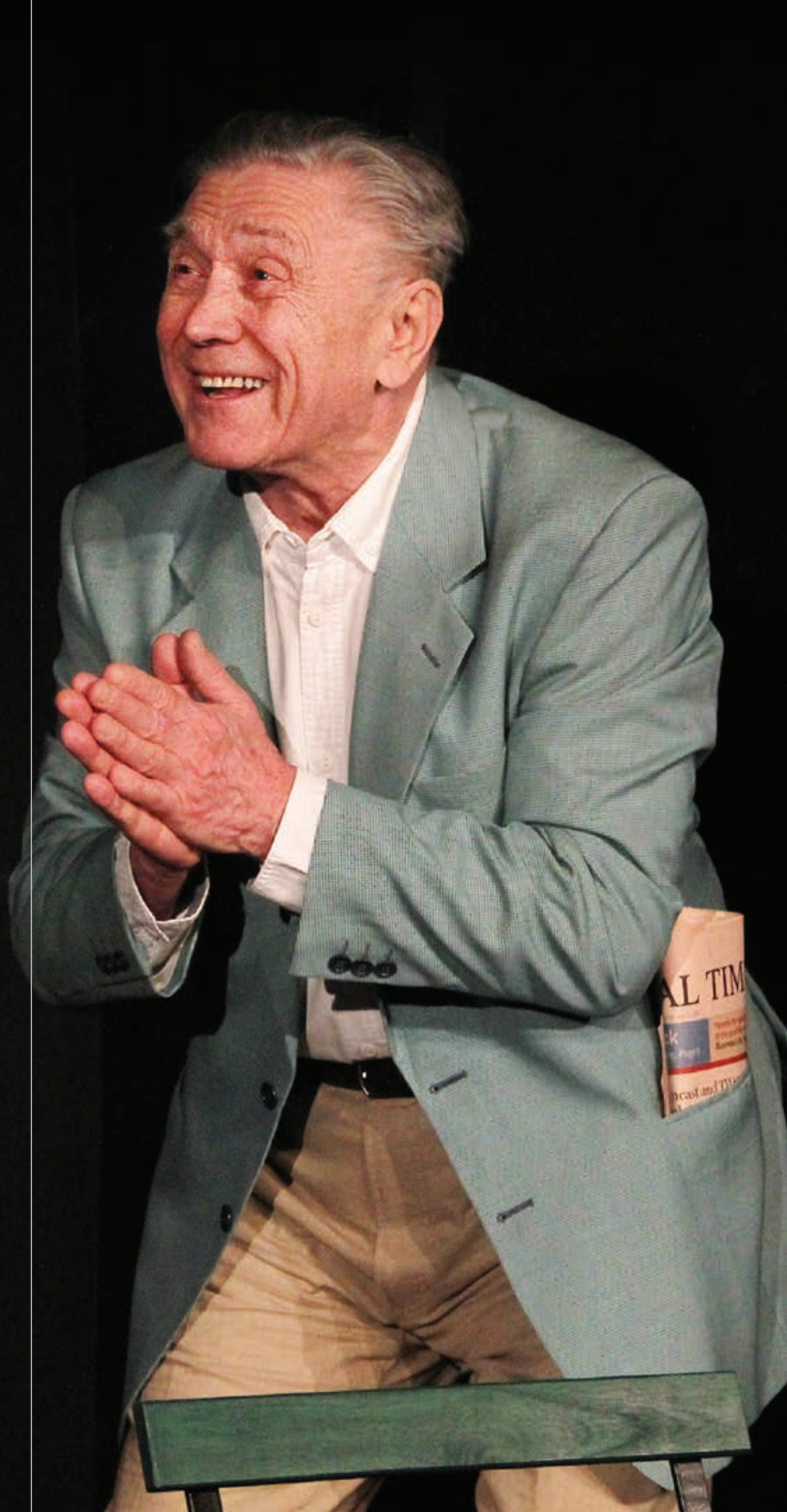
S úspěchem však také přišlo první velké zklamání. S produkcí HBO se neshodl na obsazení. To bylo samo o sobě překvapivé, neboť leccjaký tehdejší scénárista by považoval za čest, kdyby mu v jeho filmu hrál Laurence Olivier. Ne však Goldstein. Produkce HBO byla nadšená, že domluvila takovou hvězdu a odmítla debatovat o jiných variantách.

„Původně jsem zamýšlel obsadit Ralphi Richardsona a sira Johna Gielguda,“ říká Goldstein. „Richardsonovi jsem dokonce poslal scénář. Za dva týdny mi zavolal a řekl: ‚Vaše hra se mi líbí. Kdo by měl být můj protihráč?‘ – Odpověděl jsem, že zatím nikoho nemám. Chtěl jsem nejdřív vědět, jak zareaguje, když mu nabídnu roli pana Halperna. Odpověděl, že sice není židovského vyznání, ale že hrát Halperna mu bude ctí.“

Goldstein byl ve velmi nepříjemném postavení – přislíbil něco, co nemohl splnit a nic proti tomu nezmohl. HBO scénář proti jeho vůli natočila s Jackie Gleasonem a Laurencem Olivierem a Goldstein se s touto křivdou nikdy nevyrovnal. Nepřesvědčil ho ani výsledek – Olivierův Halpern je jednou z nejvýraznějších kreací hercovy pozdní kariéry. Avšak Goldstein považuje jeho výkon za otřesný. „Olivier se pokoušel o severolondýnský akcent, který byl ale překrytý současným americkým dialektem. Bylo to příšerné!“ S trochou fantazie se můžeme domnívat, že v jeho výkonu spatřoval parodii na svou vlastní osobu. Když v Londýně v roce 2008 scénář již přepsaný do divadelní podoby sám režíroval (a podle recenzí velmi úspěšně), celou svou koncepci založil na vymezení se vůči Olivierovi.

Takový spor však zastiňuje to nejdůležitější: kvalitu daného textu, který snese mnoho rozdílných hereckých interpretací a ani jedna není správná, ani jedna špatná. Může nás mrzet, že nevidíme Richardsona, ale nemrzí nás, že vidíme Oliviera. Navíc seznámení s neobsazeným Richardsonem poprvé přivedlo Goldsteina k myšlence adaptovat televizní scénář pro divadlo. Což ale udělal až na opětovný popud divadelního agenta z Izraele. Inscenace v Camerit Theatre v Tel Avivu spustila doslova lavinu dalších uvedení.

S Halpernem a Johnsonem se seznámili v Austrálii, Americe, Argentině, Uruguayi, Brazílii, Kanadě, Francii či Rakousku. A úspěch posvětily i ceny: *Pan Halpern a pan Johnson* získal cenu za nejlepší TV Pye (1984, Velká Británie) a nejlepší hru pro kabelovou televizi (1984, USA). Úspěch je pochopitelný: her, které originálně, s humorem a přitom bez skrupulí rozebírají celoživotní partnerství

je sice poměrně dost, ale v kolika z nich jsou hlavní postavy staří muži? Jednoduchý námět podaný originálně a nápaditě je hlavní předností celého textu.

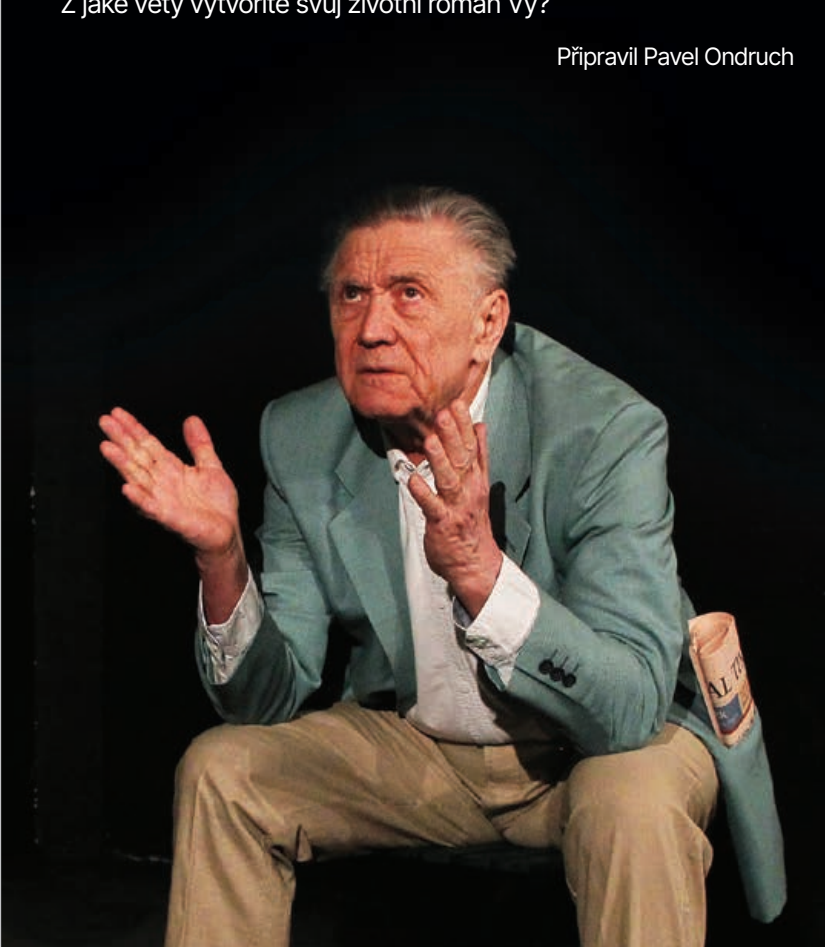
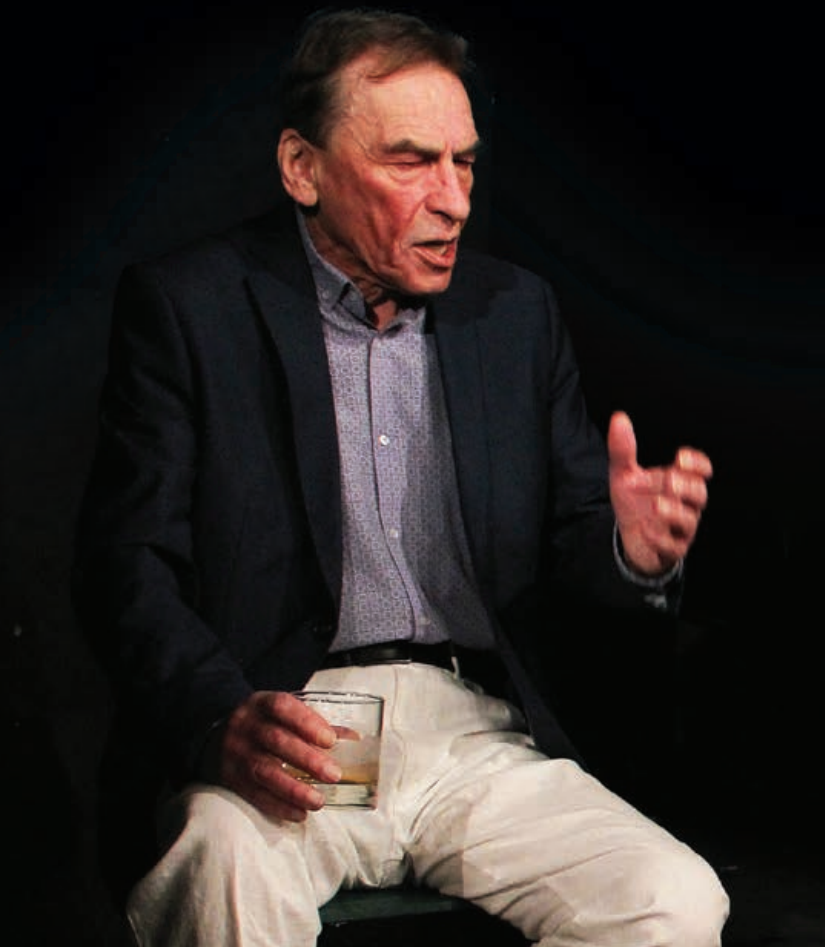
Text bychom sice mohli zařadit mezi komediální dramata, ale ani tak bychom nevystihli všechno, co v sobě skrývá. Realistický půdorys založený na setkání dvou starých mužů a odhalování doposud neznámých okolností jejich životů, které byly propleteny, aniž by to jeden z nich věděl, je pouze začátek žánrové pestrosti hry. Vždyť mnoho mikrosituací, jako například, když Johnson překvapuje tím, že ví, co má Halpern rád, je ryze komediálních a evokují umění gagu. Hra tak má díky jemnému a inteligentnímu humoru bravurní, mnohdy až groteskní nadsázku, která je jen zpečetěna zpěvem a téměř muzikálovým číslem na konci prvního dějství. Nostalgická píseň New York v paradoxní kombinaci se situací zdržování moči jedné z postav, hru posouvá až někam k vaudevillu v duchu britské tradice. Nejde totiž o pokleslý humor, ale o přesně

ten lidský rozměr, kterému se sice můžeme smát, ale děláme to jen proto, abychom neplakali. Postavy Halperna a Johnsona jsou tak umná variace na smutné groteskní klauny. A tito klauni se s úsměvem i pláčem ptají, zda lze druhého člověka skutečně poznat v jeho celistvosti. A pokud ano, není partnerství a manželství takovému hlubokému poznání spíše na překážku?

Goldstein ve své hře popsal esenci života, která je v pravém slova smyslu tragikomická a tento svůj velkolepý počín již nikdy nepřekonal. Dokonce se na něm tak trochu zasekl. Nejdříve napsal další televizní scénář *Ann a Debbie* s obdobným tématem, tentokrát však pro dvě ženy, a posléze napsal hru, v níž vystupuje Halpernův syn. Je neuvěřitelné, jaké detaily a neuchopitelné okamžiky – jako například dvě věty jednoho účetního – dokáží ovlivnit celý náš život tak moc, že o tom neustále chceme psát hry. Kdyby Halpern a Johnson chtěli, mohli by také z obyčejné věty pronesené na večírku: „Sedíte na mém místě!“ vytvořit velkolepé romány...

Z jaké věty vytvoříte svůj životní román Vy?

Připravil Pavel Ondruch

František Němec

O Ungeltu:

„Máte rádi dobré, vybrané jídlo, rádi mlsáte? Pozvání do Ungeltu, to je pozvání k bohatému stolu s vybranými lahůdkami dramatické literatury. Divíte se, že neodolám?“

O Petru Kostkovi:

„Petrova energie je, zdá se, nevyčerpatelná. Někdy si připadám jako nenasytňá pijavice, co nebaží po krvi, ale živí se jeho životadárnou dobrou náladou a chutí hrát a hrát dobré divadlo. Díky, Petře.“

O Ladislavu Smočkovi:

„Radost a pýcha. Otevřená duše a mysl. Pokora a vděčnost. Jistota a pochyby. Touha a naplnění. S hrdostí mohu říci: Pracuji s panem Smočkem.“

Petr Kostka

O Ungeltu:

„Divadlo Ungelt je mé nejmilejší divadlo. Bydlím za rohem.“

O Františku Němcovi:

„František je pořád můj Hamlet a já jeho Horacio. Co dodat?“

O Ladislavu Smočkovi:

„Režisér Smoček mi vidí do mozku. To je pro herce to nejdůležitější.“

Ladislav Smoček

O hře *Pan Halpern a pan Johnson*:

„Co se týče hry *Pan Halpern a pan Johnson*, není třeba žádných objevných slov. Ba skoro žádných slov. Milostný trojúhelník a jeho následky – silné pociťování mileneckého ponížení neprožíval v životě, alespoň krátce, jen málokdo z těch, kdo bude setkání dvou pánů na Manhattanu v parku, poblíž Time Square, přihlížet. Autor hry park vyloženě nespecifikuje, tak jsem pánům smluvil schůzku v mně milém Bryant Parku já, jelikož věřím, že pan Johnson navrhl setkání s panem Halpernem právě tam, protože tam (jak věřím) aspoň občas se svou láskou chodil.“

O Františku Němcovi a Petru Kostkovi:

„Měl jsem tu čest ‚potkat‘ se s Františkem čtyřikrát v Národním a třikrát zde v Ungeltu, s Petrem o malinko později, čtyřikrát na Vinohradech a dvakrát zde, oba vždy ve stěžejních rolích. A jelikož ve zmíněných divadlech šlo vždy o moje hostování, vypovídá to maximálně o naprostém opakovaném porozumění mezi námi, o vskutku kamarádských vztazích. A právě v této hře a v tomto divadle oba skvělí pánové Kostka a Němec již podruhé hrají spolu a tentokrát sami dva; v *Ledňáčkovi* ještě září spolu s nimi na tomto jevišti Alenka Vránová. I tentokrát jsem s oběma zažíval, dá se říci, vrcholné souznění a požitek, jaký režisér může zažít. S jakou zralou chápavostí se oba postupně zmocnili svých postav a dovedli je snad na tu nejvyšší úroveň. Ta čest spoluvytvářet s nimi to, co dnes uvidíte, patří k mým nejsilnějším momentům u divadla.“

O Ungeltu:

„V Ungeltu mohu uplatnit stoprocentně stejný přístup ke zkoušení inscenace jako v domovském ‚Činoheráku‘, takže za ta dlouhá léta Ungelt znamená pro mě vlastně můj druhý divadelní domov. Už první setkání s touto scénou, s Alenkou Vránovou a Ondrou Vetchým (tedy kolegou z Činoherního klubu) ve hře *Bouřlivé jaro*, je pro mne nezapomenutelné. A vůbec: za ta léta při devíti inscenacích jsem zde zažil pouze přátelství, vstřícnost, ochotu a pohodu nejen s herci, ale doslova se všemi: od principála až po ty, co vytvářejí světla a zvuky. Je to hřejivé vědomí usilovat o něco v takovém, nebojím se říci, ideálním prostředí.“

V Divadle Ungelt můžete v sezóně 2025/2026 dále vidět

BRÁCHA

SIMON GRAY, dva muži a jedna žena. Osudový milostný trojúhelník v průběhu dvaceti čtyř let. Komorní rodinná sága slavného britského dramatika. Hrají Marek Němec, Igor Orozovič a Klára Suchá. Režie Pavel Ondruch.

CESTA K VODOPÁDŮM

LEE BLESSING, po bolestném rozvodu přišel i o milovanou nevlastní dceru. Dokáže to napravit? Fascinující jevištní road-movie o hledání cesty k sobě i tomu druhému. Hrají Jiří Langmajer (za roli Opičáka se umístil v širší nominaci na Cenu Thálie 2022) a Anežka Šťastná. Režie Michal Dočkal. Inscenace není vhodná pro děti do 16 let.

DEŠTIVÉ DNY

KEITH HUFF, drsní chlapci Denny a Joey jsou parťáky u chicagské policie. A velcí přátelé – každý problém dokáže vyřešit. Až do teď... Strhující kriminální drama ve světové premiéře hrály filmové hvězdy Daniel Craig a Hugh Jackman. Hrají Richard Krajčo (za roli Dennyho získal Cenu Thálie 2012) a David Švehlík (za roli Joeyho se umístil v širší nominaci na Cenu Thálie 2012). Režie Janusz Klimsza. Inscenace není vhodná pro děti do 16 let.

DVOJKA

JIM CARTWRIGHT, hospoda, kde je ten správný cvrkot. Čtrnáct postav a jen dva herci v klasice světového komediálního žánru. Drink, který vypijete až do dna. Hrají Barbora Hrzánová a Jaromír Dulava. Režie Janusz Klimsza.

HOUSLE

DAN MCCORMICK, doposud se oba bratři protloukali newyorskými ulicemi jen těžko. Všechno se ale může změnit. Zlodějčkovské komediální drama o dvou bratřích a jejich rodinném příteli, kde naděje na lepší život odhalí pohnutou rodinnou minulost i sílu charakterů. Hrají Milan Hein, Jiří Langmajer a Pavel Liška. Režie Ladislav Smoček.

KRÁSNÁ VZPOMÍNKA

STEPHEN TEMPERLEY, jaké to je být pianistou nejhorší zpěvačky všech dob? Bizarní příběh Florence Foster Jenkinsové plný živě hrané jazzové i operní hudby. Hrají Bára Štěpánová (za roli madam Jenkinsové se umístila v širší nominaci na Cenu Thálie 2022) a Ondřej Brousek. Režie Martin Čičvák.

LAVIČKA

KEIR MCALLISTER, chcete mít chvilku pro sebe a někdo vás vyruší. Začíná konflikt epických rozměrů! Komédie plná nečekaných zvratů, intrik a břítkého humoru. Hrají Miroslav Hanuš a Petr Stach. Režie Vít Vencel.

PŘÍBĚH ZE ZOO

EDWARD ALBEE, když nemáte vztah k lidem, měli byste někde začít. Třeba na lavičce v Central Parku po cestě ze zoo... Sugestivní dílo génia amerického dramatu. Hrají David Švehlík a Ondřej Brousek. Režie Jiří Pokorný.

PSTRUZI

EDOARDO ERBA, dopis konečně našel svého adresáta. Změnil život automechanikovi, jeho ženě i dělníkovi z místní továrny. Italská komedie o obavách, kterým lze čelit jen s humorem. Hrají Pavel Liška, Jaromír Dulava a Alena Mihulová. Režie Jakub Šmíd.

RANDE S FEMINISTOU

SAMANTHA ELLIS, Kate je pořád single. Přitahují ji totiž jen problematictí chlapi. Tak co to zkusit s citlivým feministou? Romantická komedie o lásce, na které stojí za to pracovat. Hrají Barbora Poláková a Marek Adamczyk. Režie Pavel Ondruch.

ROZPRAVY MILANA HEINA

Talk-show, ve které spolu rozprávějí principál našeho divadla Milan Hein a jeho dva pokaždé jiní herečtí kolegové. Pořad natáčí Český rozhlas Dvojka.

SKOŘÁPKA

MARCIN SZCZYGIELSKI, v zapadlé knihovně se schází nesourodá dvojice. Zakřiknutá knihovnice a suverénní zlatokopka. Co přinese toto setkání? Komedie o nečekaném přátelství a cestě ke svobodě. Hrají Alena Mihulová a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

SLEPICE NA ZÁDECH

FRED APKE, muž zapomněl na její narozeniny. Je to dostatečný důvod k vraždě? Bláznivá groteska o šílenství, k němuž vás dožene manželství. Hrají Tatiana Dyková, Vojtěch Dyk a Radovan Klučka. Režie Jaromír Dulava.

STAŘÍ MISTŘI

GER THIJS, dva bratři. Oba herci. Jeden slavný a úspěšný – František Němec, druhý celý život v jeho stínu – Milan Hein. Nizozemská tragikomédie z divadelního zákulisí. Režie Milan Schejbal.

TANEČNÍ HODINY

MARK ST. GERMAIN, jak naučit tančit autistického profesora, který nemá rád dotečky? Stačí ho poslat k tanečnici s nohou v ortéze... Romantická komedie o sblížení dvou samotářů, jejichž silná vůle možná překoná i nepředstavitelné. Hrají Miroslav Táborský a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

VEJŠLAP

PETER QUILTER, tři stárnoucí kamarádi na úpatí hory a dvoudenní túra před nimi. Cíl je jasný: překonat krizi středního věku. Komediální oslava přátelství, přírody a života. Hrají Martin Písařík, Petr Stach a Jan Holík. Režie Pavel Ondruch.

VŠECHNY BÁJEČNÝ VĚCI

DUNCAN MACMILLAN, JONNY DONAHOE, seznam všeho, pro co stojí za to žít. Napišete ho s námi? Monodrama, které věří v lepší svět. Hraje Richard Krajčo. Režie Karin Krajčo Babinská.

VZHŮRU KE HVĚZDÁM

MARIE JONES, měl to být obyčejný den v životě obyčejných pečovatelek. Všechno se ale zvrtilo. Bláznivá komedie o touze po lepších časech. Hrají Iva Pazderková a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

Dárci židlí

Zlata ADAMOVSká | Prof. Dadja ALTENBURG-KOHL & Daniel PEŠTA |
Jitka ASTEROVÁ | Norbert AUERBACH | Jiří BARTOŠKA |
Prof. MUDr. Vladimír BENEŠ, DrSc. | Martin BEZOUŠKA | Lucie BÍLÁ |
Ing. Michal BORGES | Jana BREJCHOVÁ | Tereza BRODSKÁ |
Ondřej BROUSEK & Martin ČIČVÁK | Hana BUREŠOVÁ |
Zuzana BYDŽOVSKÁ a Miroslav ETZLER | Aleš CIBULKA | Vílma CIBULKOVÁ |
Věra ČASLAVSKÁ | Soňa ČERVENÁ | Jitka ČVANČAROVÁ | Martina DELÍŠOVÁ |
Magdalena DIETLOVÁ a Dr. Milan SLÁDEK | Divadlo HOGO FOGO |
Michal DOČEKAL | Pavel DOMINIK | Zeno DOSTÁL | Jaromír DULAVA |
Josef DVOŘÁK | Helena DVOŘÁKOVÁ | Tatiana DYKOVÁ | Monika ELŠÍKOVÁ |
Fero FENIČ | Ladislav FIALKA | Květa FIALOVÁ | pes FILIP |
Ing. Jan FISCHER CSc. | Jefim FIŠTEJN | MUDr. Alfred GEBHARD |
Dalibor GONDÍK | Václav HAUPT | Dagmar a Václav HAVLOVI |
Bohumila a Walter HEINOVI | Šárka HEJNOVÁ | Ljuba HERMANOVÁ |
Hana a Karel HEŘMÁNKOVI | Radek HOLUB | MUDr. Radkín HONZÁK |
Prof. MUDr. Cyril HÖSCHL, DrSc., FRCPsych. | PhDr. Slavomil HUBÁLEK |
Eva a Václav HUDEČKOVI | František HUSÁK | Vítězslav JANDÁK |
Nina JIRÁNKOVÁ | MUDr. Milan JIRÁSEK | Adam JUNEK |
PhDr. Vladimír JURAČKA | Jiří JUST | KAESER KOMPRESSOREN s.r.o. |
Kateřina DVOŘÁKOVÁ KALOČOVÁ & Zdeněk KALOČ | Jan KANZELSBERGER |
Veronika KHEK KUBAŘOVÁ | Ivan KLÁNSKÝ | Dušan KLEIN | | Radovan KLUČKA |
Milan KŇAŽKO | PhDr. Petr KOLÁŘ | KOOPERATIVA POJIŠŤOVNA, a.s., |
Vienna Insurance Group | Miloš KOPECKÝ | Petr KOSTKA |
JUDr. Dominika KOLOWRAT-KRAKOWSKÁ | Ing. Martin KRAFL | Richard KRAJČO |
JUDr. Tomáš KRAUS | Pavel KRÍŽ | Vendula KRÍŽOVÁ | Marta KUBIŠOVÁ |
Blanka a Jiří KUBÍKOVI | MUDr. Roman KUFA | Irena KUNEŠOVÁ | Mgr. Dalibor LACINA |
Jiří LANGMAJER | Jiří LÁBUS | Pavel LIŠKA | Radovan LUKAVSKÝ |
Hana MACIUCHOVÁ | Jana MALÁ | Dana a Petr MALÁSKOVI | Jan MALÍŘ |
JUDr. Hana MARVANOVÁ | Carmen MAYEROVÁ | Tatjana MEDVEČKÁ |
Alena MIHULOVÁ | Zuzana a Matěj MINÁČOVI | Jitka MOLAVCOVÁ |
Zuzana a Martin MOLNÁROVI | Otakar MOTEJL | Petr MOTLOCH |
Kamila MOUČKOVÁ | Ladislav MRKVIČKA | Jiří MUCHA | Vincent NAVRÁTIL |
Světлана NÁLEPKOVÁ | Václav NECKÁŘ | Luděk NEKUDA | Petra NESVAČILOVÁ |
Prof. MUDr. Petr NEUŽIL, CSc., FESC | Jitka NĚMCOVÁ | František NĚMEC |
Mathilde NOSTITZ | Ondřej NOVÁK | MUDr. Martin NOVOTNÝ | Pavel ONDRUCH |
Gustav OPLUSTIL | Ota ORNEST | Igor OROZOVIČ | Jeňýk PACÁK |
Prof. MUDr. Pavel PAFKO, DrSc. | Irena PAVLÁSKOVÁ | Halina PAWLOWSKÁ |
Mgr. Robert PERGL | | Libor PEŠEK | Prof. MUDr. Jan PIRK, Dr.Sc. |
Martin PÍSAŘÍK | Jindřich POLÁK | Viktor POLESNÝ | Simona POSTLEROVÁ |
Václav POSTRÁNECKÝ | Chantal POUILLAIN | Michal PROKOP |
Vlasta PRŮCHOVÁ-HAMMEROVÁ | Regina RÁZLOVÁ | Vlastimil RIEDL |
Pražská realitní kancelář ROYAL – Ing. Jaroslav KOŠTÁL | Linda RYBOVÁ |
RYOR, a.s. | Alena SCHÄFFEROVÁ | Milan SCHEJBAL | Jiří SCHMITZER |
Jan a Libuše SCHNEIDEROVI | Vladimír a Petr SÍSOVI | Jan SKALICKÝ |
Marta SKARLANDTOVÁ | Petr SLAVÍK | Tomáš SLÁMA | Ladislav SMOČEK |
Jitka SMUTNÁ & Tereza NEKUDOVÁ | Olga SOMMEROVÁ & Olga ŠPÁTOVÁ |
Jiří STACH | Petr STACH | Simona STAŠOVÁ | Jiří SUCHÝ | Jiří SVOBODA |
Dana SYŠLOVÁ | Petr ŠTĚPÁNEK | Lucie ŠTĚPÁNKOVÁ | Jana ŠTĚPÁNKOVÁ |
Bára ŠTĚPÁNOVÁ | Karel ŠTOLBA | David ŠVEHLÍK | Libuše ŠVORMOVÁ |
Jan TEPLÝ | Pavel TIGRID | TON a.s. | TRICO | Vilém UDATNÝ | Milan UHDE |
Eva URBANOVÁ | Marta VANČUROVÁ | Petra a Josef VAVROUŠKOVI | Vít VENCL |
Ondřej VETCHÝ | Pavel VĚTROVEC | Oldřich VÍZNER | Alena VRÁNOVÁ |
Pavel VRBA | Petr WEIGL | prof. PhDr. Petr WEISS | Anna WETLINSKÁ |
Jan a Zuzana WIENEROVI | Valérie ZAWADSKÁ | Zdeněk ZDENĚK |
Stanislav ZINDULKA

Ungelt

Ungelt, zvaný také jako Týnský dvůr, je jedna z historicky nejvýznamnějších pražských lokalit. Blok zástavby byl původně opevněným kupeckým dvorcem. Obchodníci si mohli v areálu odpočinout, pokud zaplatili poplatek. Tomuto clu se říkalo staroněmeckým slovem ungelt. Odtud také dnešní název areálu. Kromě celnice tady kupci měli dvůr, špitál a kostel. Po obvodu dvora, který sloužil jako tržiště, vyrůstaly nejstarší románské domy. Základy domu, v němž sídlí Divadlo Ungelt, pocházejí z 11. století a jsou k vidění v klubu divadla. Celý dům tu stojí od 14. století.

Divadlo Ungelt založil Milan Hein a 2. října 1995 ho po boku Miloše Kopeckého slavnostně otevřel. Miloš Kopecký tehdy divadlu věnoval – jako symbol přízně – své oblíbené otáčivé křeslo. Tím započal tradici, v níž každý rok darují herci, umělci a osobnosti veřejného života divadlu svou „židli s příběhem“. Na těchto unikátních darech můžete posedět v divadelním klubu a ve foyeru divadla.

